

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobkyně: **K. B.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. prosince 2020, č. j. KUKHK-30838/UP/2020 (OS),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 18. 2. 2021 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2020 č. j. KUKHK-30838/UP/2020 (OS), (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jičín, jako stavebního úřadu, ze dne 24. 8. 2020 č. j. MuJc/2020/21477/SU/Bur (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím bylo žalobkyni podle § 134 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), zakázáno užívání stavby s názvem „stavební úpravy a přístavba domu č.p.“ na pozemku v katastrálním území. Zákaz užívání se týkal staveb specifikovaných následovně:
- Podkroví dvorního křídla budovy na pozemku nad prodejnou potravin, kde je k nepovolenému účelu užíváno 7 bytů – původní účel půdní prostor bez využití, dále přístavby dvou kovových schodišť na pozemcích st. p., po kterých je umožněn přístup k bytům v podkroví – nepovolená stavba /dále též „Předmětná stavba a)“/
 - 2. nadzemní podlaží přístavby u severozápadní štítové stěny dvorního křídla, kde je k nepovolenému účelu užíván 1 byt a 2 kanceláře – nepovolená stavba /dále též „Předmětná stavba b)“ či společně „Stavba“/.

II. Obsah žaloby

3. V úvodu žaloby žalobkyně zrekapitulovala průběh správního řízení, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí a sdělila, že obsah odvolání činí svým tvrzením i v nyní projednávané žalobě. Obsah odvolání zcela koresponduje s prvním žalobním bodem obsaženým v žalobě. Prvním žalobním bodem žalobkyně napadala závěry správních orgánů obou stupňů spočívající v tom, že Stavba je užívána nedovoleným způsobem. Žalobkyně uvedla, že správním orgánem I. stupně bylo na místě samém provedeno místní šetření, pořízeny fotografie, avšak závěr o tom, že Stavba je užívána k bydlení blíže nezjištěného okruhu osob je mylný. Žalobkyně ve Stavbě skladuje movité věci, které jsou v jejím vlastnictví. Závěry stavebních úřadů obou stupňů jsou ryze subjektivní a neodpovídají reálnému stavu na místě samém. Žalobkyně následně uzavřela, že správní orgán I. stupně měl prověřit, zda je postaveno najisto, že předmětnou Stavbu skutečně užívala či nikoli. Žalobkyně tak prvním žalobním bodem sporuje náležité zjištění skutkového stavu věci a jeho následné hodnocení.
4. Druhým žalobním bodem žalobkyně napadá formulaci napadeného rozhodnutí, která znemožňuje používat i kovové schodiště, které však žalobkyně používá rovněž ryze k soukromým účelům. Nemožnost užívání kovového schodiště dopadá na výkon jejího vlastnického práva, omezuje využití části Stavby, neboť schodištěm se vystupuje do patra Stavby, které je součástí kolaudovaného prostoru a žalobkyně zde má uloženy své soukromé movité věci (jak již bylo uvedeno shora). V této souvislosti žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného, respektive správního orgánu I. stupně porušuje zásady činnosti správních orgánů, které jsou založeny v § 2 odst. 2, 4, § 3 a § 50 správního řádu.
5. Opakovaně žalobkyně v žalobě upozorňovala na skutečnost, že je jí bráněno ve výkonu jejího vlastnického práva k nemovitosti a v důsledku rozhodnutí o zákazu užívání Stavby jí vzniká škoda. Žalobkyně rovněž dodala, že závěr správních orgánů o tom, že Stavbu užívá nepovoleným způsobem, je jen subjektivním názorem, který je vyústěním sporů, které žalobkyně v rámci řízení s Městským úřadem města, respektive se starostou vedla. Ve vztahu k žalobkyni tak dochází k perzekuci a zásahům do výkonu jejího vlastnického práva.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření ze dne 12. 4. 2021 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, zrekapituloval průběh správního řízení a zcela odkázal na obsah rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů. Dále pak uvedl, že předmětem rozhodnutí o zákazu užívání byly části Stavby, které byly realizovány bez příslušného povolení stavebního úřadu a které nebyly ke dni vydání napadeného rozhodnutí povoleny ani dodatečně. Předmětné části Stavby lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Ta však nelze získat bez předchozího povolení Stavby. Pro úplnost žalovaný uvedl přehled správních řízení, která jsou o předmětné Stavbě stavebním úřadem vedena.
7. Pokud se týká žalobní námitky, že formulace v žalovaném rozhodnutí zcela znemožňuje žalobkyni používat schodiště a to i k soukromým účelům, pak žalovaný uvedl, že jak je z obsahu žalovaného rozhodnutí zřejmé, k zákazu užívání této části Stavby stavební úřad přistoupil z důvodu, že předmětné přístavby dvou kovových schodišť na pozemcích byly realizovány bez rozhodnutí či jiného opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem, a tyto současně nebyly v době vydání žalovaného rozhodnutí dodatečně povoleny, resp. tak nebylo povoleno ani jejich užívání. Zákazem užívání současně není znemožněn přístup do kolaudovaných částí Stavby, tj. do prodejny v patře, neboť zajištění přístupu do kolaudovaných prostor bylo součástí samostatných rozhodnutí stavebního úřadu dříve.
8. Žalovaný se vyjadřoval i k tvrzením žalobkyně, dle kterých je tato perzekuována ze strany Městského úřadu v Sobotce, respektive starosty města. K tomu žalovaný uvedl, že žalobkyně uvedené v průběhu správního řízení netvrdila, neboť zde ani nebyl důvod – to s ohledem na skutečnost, že věc byla rozhodována Městským úřadem v Jičíně, který byl usnesením Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-2780/UP/2019/Kd, pověřen vedením řízení o odstranění Stavby a řízením o dodatečném povolení a řízení s tímto souvisejícími.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud uvádí, že věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s tímto postupem krajského soudu souhlasil výslovně, žalobkyně pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
11. Z předloženého správního spisu vyplynulo ve vztahu k nyní projednávané věci následující:

Skutkový stav věci

12. Stavebnímu úřadu Městského úřadu Sobotka bylo doručeno zjištění o nedostacích ze dne 10. 5. 2018, které učinil Městský úřad Jičín, oddělení památkové péče. Na základě tohoto podnětu byl stanoven termín kontrolní prohlídky předmětné Stavby na den 5. 6. 2018, kdy prohlídka skutečně proběhla. Protokol o ní sepsaný je součástí správního spisu. Na základě skutečností ověřených právě kontrolní prohlídkou vyzval dne 12. 6. 2018 Městský úřad – stavební úřad žalobkyni k bezodkladnému ukončení užívání nepovolené Stavby – stavební úpravy a přístavby domu v katastrálním území.

13. Dne 22. 5. 2018 a dne 4. 6. 2018 podala žalobkyně žádost o dodatečné povolení Předmětné stavby a) a Předmětné stavby b). Žádosti byly původně spojeny ke společnému projednání a následně rozděleny do dvou samostatných řízení. Oznámením ze dne 12. 6. 2018, č. j. MUSO 1572/2018/SU/330/A20, Městský úřad, jako stavební úřad, oznámil žalobkyni zahájení řízení o odstranění Stavby.
14. K rozdělení řízení o odstranění Stavby a o dodatečném povolení Stavby došlo pak následovně:
15. Pro část Stavby – podkroví dvorního křídla budovy na pozemku nad prodejnou potravin a přístavby dvou kovových schodišť bylo u stavebního úřadu (po delegaci ke stavebnímu úřadu v Jičíně, k tomu viz níže) vedeno řízení o odstranění Stavby pod sp. zn. Výst. 2020/7393/Bu a řízení o dodatečném povolení Stavby pod sp. zn. Výst. 2020/2019/3007/Bu [jde o Předmětnou stavbu a), jak je soudem specifikována shora]. Pro část Stavby – přístavba u severozápadní štítové stěny dvorního křídla č. p. 134 na pozemku bylo u stavebního úřadu vedeno řízení o odstranění Stavby posp. zn. Výst. 2020/7532/Bu a řízení o dodatečném povolení Stavby pod sp. zn. Výst. 2020/7532/Bu [jde o Předmětnou stavbu b), jak je soudem specifikována shora]. V posledně uváděné věci již bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 7. 2020, č. j. MuJc/2020/18212/SU/Bur, potvrzené rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 12. 2020, č. j. KUKHK-26440/UP/2020 (OS), kterým byla žádost žalobkyně ze dne 22. 5. 2018 o dodatečném povolení Stavby zamítnuta, a to pro rozpor této části Stavby s veřejnými zájmy chráněnými zákonem č. 20/1897 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
16. Usnesením Tajemníka Městského úřadu ze dne 27. 11. 2018, č. j. MUSO 2181/2018/Taj/51.3/V10, byla pracovnice stavebního úřadu Městského úřadu vyloučena z rozhodování ve věci odstranění a dodatečného povolení Stavby. Usnesením Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-2780/UP/2019/Kd, byl vedením řízení o odstranění Stavby „stavební úpravy a přístavby domu“ vedeným pod č.j. MUSO/1278/2018/SU/330/A20 a řízení o dodatečném povolení Stavby „stavební úpravy a přístavba domu“ vedeném pod č. j. MUSO/1368/2018/SU/330/A20, pověřen Městský úřad Jičín, stavební úřad. Dne 12. 6. 2020 vydal Městský úřad Jičín – stavební úřad (stavební úřad I. stupně) výzvu k účasti na kontrolní prohlídce spojené s ohledáním na místě, která se konala dne 29. 6. 2020. Jejím předmětem bylo ohledání na místě dle § 129 odst. 2 stavebního zákona v řízení o dodatečném povolení stavby „Dům – jeho přístavba“ (sp. zn. Výst. 2019/7532/Bu) a dále ověření, zda bylo uposlechnuto výzvy k ukončení nepovoleného způsobu užívání Stavby (výzva ze dne 12. 6. 2018):
- podkroví dvorního křídla budovy,
 - 2. NP a půdní prostory jihovýchodního křídla budovy přilehlého k nám. Míru
 - přístavbu ve dvoře,
- které jsou předmětem řízení o dodatečném povolení stavby sp. zn. Výst. 2019/3007/Bu a sp. zn. Výst. 2020/7532/Bu a řízení o odstranění stavby sp. zn. Výst. 2020/7393/Bu a sp. zn. Výst. 2020/7547.
17. Na fotografiích pořízených při ohledání Předmětné stavby a) byla tato zachycena z vnějšího pohledu, a to na fotografiích 1 až 3 příslušné části fotodokumentace, výhled

z vnitřních částí Předmětné stavby a) byl zachycen na fotografiích č. 21 a 24, přičemž na ostatních snímcích, jež jsou součástí fotodokumentace týkající se Předmětné stavby a) byly zachyceny její vnitřní prostory. Z fotografií zachycujících jednotlivé části interiéru je zřejmé rozmístění nábytku způsobem umožňujícím jeho běžné užívání (k tomu viz fotografie č. 5 až 8, 9 až 14, 16, 19, 20, 22, 25, 26, 28 a 29), dále též rozvěšení prádla na sušácích (k tomu viz fotografie č. 7 a 12), jídlo umístěné v zapnutých lednicích (k tomu viz fotografie č. 9 a 23). Stejně tak lze spatřit osobní fotografie a ozdobné předměty pověšené na zdech či jiných částech interiéru (k tomu viz fotografie č. 4 až 6, 10, 13, 14 a 16 až 20), boty v botnicích i mimo ně (k tomu viz fotografie č. 12, 13 a 28), oblečení a ložní prádlo (k tomu viz fotografie č. 7, 8, 12, 16, 22 a 29). Na fotografii č. 15 lze spatřit dětské hračky a na fotografii č. 25 hlodavce v kleci.

18. Na fotografiích pořízených při ohledání Předmětné stavby b) byla tato rovněž zachycena z vnějšku, a to na fotografiích 6 až 8, přičemž na zbylých 7 snímcích byly zachyceny její vnitřní prostory. Z fotografií zachycujících jednotlivé části interiéru je jako v předchozím případě zřejmé rozmístění nábytku způsobem umožňujícím jeho běžné užívání (k tomu viz fotografie č. 1 až 5 a 9), stejně tak rozvěšené prádlo na sušácích (k tomu viz fotografie č. 2 a 3). Na fotografii č. 3 lze také spatřit rozmístěné osobní fotografie, stejně jako televizní přijímače ve stand-by režimu na snímcích č. 3 a 5, a zapnutý počítač s tiskárnou na fotografii č. 9. Na základě zjištění učiněných v rámci zmíněného ohledání obou předmětných staveb vydal stavební úřad prvoinstanční rozhodnutí.

19. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž pouze velmi stroze vyjádřila svůj nesouhlas se „stanoviskem“ stavebního úřadu k domu na adrese nám. Míru 134, Sobotka. Uvedla též, že na místech, kde probíhala prohlídka, byly pouze uskladněny věci. Konkrétně se jednalo o skříně, postele, kuchyňské linky a podobně. O podaném odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

Právní závěry

20. Krajský soud předně připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor, že: „[S]myslem uvedení žalobních bodů § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby.... míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“

21. Z obsahu žaloby vyplývá, že rozhodující pro posouzení projednávané věci je především odpověď na otázku, zda byl závěr správního orgánu I. stupně, totiž že obě Předmětné stavby a) a b) jsou využívány nedovoleným způsobem, postaven najisto.

22. Žalobkyně nerozporovala konstatování správních orgánů, že Předmětné stavby a) i b) byly provedeny bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a k jejich užívání nebyl vydán kolaudační souhlas ani kolaudační rozhodnutí. O tom, že by tomu bylo jinak, pak nesvědčí ani žádná z listin správního či soudního spisu. Lze tak uzavřít, že neexistovalo žádné rozhodnutí nebo opatření vyžadované zákonem opravňující užívání Předmětných staveb a) i b) způsobem konstatovaným správním orgánem. Ostatně sama žalobkyně podala po první kontrolní prohlídce, kdy byla následně vyzvána k ukončení užívání Předmětných staveb a) a b), žádost o jejich dodatečné povolení.
23. Při vědomí výše uvedeného krajský soud posoudil, zda byl správními orgány dostatečně zjištěn skutkový stav věci, konkrétně ve smyslu zásady materiální pravdy plynoucí z díkce § 3 správního řádu. Posledně uváděné ustanovení stanoví, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (kvalitativní požadavek), a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (kvantitativní požadavek).
24. Výše popsané fotografie jednotlivě, ale zejména ve vzájemném spojení, svědčí o skutečnosti, že vnitřní prostory předmětných staveb jsou využívány především k bydlení, případně jsou využívány jako kanceláře. Tento závěr má svou oporu zejména v tom, jaké movité věci jsou v ohledávaných stavbách umístěny a stejně tak způsob jejich umístění. Nábytek zachycený na fotografiích je vždy umístěn tak, aby bylo možné jej běžně využívat, zejm. tedy do něj umisťovat další věci, to platí především u botníků (které jsou navíc umisťovány v blízkosti vstupních dveří bytů) a šatních skříní. Opakovaně bylo zachyceno umístění židlí zasunutých pod hranu jídelního stolu, tj. jak bývá obvyklé při jejich běžném užívání, navíc v některých případech byly přes tyto židle odloženy části oblečení, přičemž na stolech a kuchyňských linkách byly zachyceny běžné věci denní potřeby. Konkrétně se jednalo o neumyté nádobí či potraviny podléhající rychlé zkáze. V dalších obytných místnostech byly též opakovaně zachyceny televizní přijímače, vždy natočené obrazovkou do prostoru obytné místnosti. Některé z nich byly zachyceny v takzvaném pohotovostním režimu, tedy připravené k okamžitému provozu. Krajský soud si povšiml též fotografií chladniček a v nich uskladněných potravin, přičemž chladničky byly také v provozu. Závěry správních orgánů o užívání předmětných staveb podporuje zachycené umístění věcí osobní povahy, zejména fotografií a ozdobných předmětů různě na stěnách interiérů, případně vnitřních či vchodových dveřích, stejně jako opakovaně zachycené umístění různých částí oblečení na sušácích v jednotlivých místnostech. V ohledaných kancelářích byly umístěny předměty běžně využívané právě při kancelářských pracích, zejména byl zachycen zapnutý počítač a zapnutá tiskárna, spolu s dalším běžně užívaným kancelářským nábytkem a rozmístěnými osobními věcmi, zejména osobními fotografiemi.
25. Naproti tomu žalobkyně pouze vágně uvedla, že na snímcích zachycené věci jsou v jejím vlastnictví a v ohledávaných prostorách je pouze skladuje. Jak bylo výše popsáno, skladba a rozmístění věcí nacházejících se v předmětných stavbách svědčí o využívání těchto staveb běžným, tj. ničím neomezeným způsobem. Pro závěr žalobkyně, totiž že zachycené movité věci byly v předmětných stavbách umístěny toliko za účelem svého skladování, pak uvedené fotografie nesvědčí. Nadto krajský soud považuje tvrzení žalobkyně o pouhém uskladnění zachycených movitých věcí za absurdní, jelikož na fotografii č. 25 fotodokumentace pořízené při ohledání Předmětné stavby a), byl

zachycen, podle všeho živý, hlodavec umístěný v chovatelské kleci. Lze tak uzavřít, že ohledaná místa předmětných staveb vykazovala znaky běžného užívání typické pro bydlení a v případě ohledávaných kancelářských prostor typické právě pro ně, a to přesto, že dokončenou se jevila pouze jedna z kanceláří. S ohledem na výše uvedené nelze přisvědčit žalobkyni v tom, že by závěr správních orgánů o nedovoleném užívání předmětných staveb byl toliko subjektivní a neměl oporu ve shromážděném důkazním materiálu.

26. Nad rámec výše uvedeného krajský soud zdůrazňuje, že žalobkyně vyvolala protiprávní stav a je její povinností jej odstranit. Stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a k jejímu užívání nebyl vydán kolaudační souhlas ani kolaudační rozhodnutí. Osobou odpovědnou za užívání Stavby je její vlastník a pro zásah stavebního úřadu tak není rozhodné, zda se protiprávního užívání dopouští přímo vlastník, nebo takové jednání umožní dalším osobám. Stejně tak není relevantní účel, ke kterému jsou takové prostory užívány.
27. Z výše popsaných fotek nade vší pochybnost vyplývá, že Stavba [respektive její části – Předmětná stavba a) a Předmětná stavba b)], která není povolená ani zkolaudovaná je denně užívána k uspokojování bytových potřeb či k výkonu podnikatelské nebo jiné činnosti (kanceláře) blíže neurčeným okruhem osob (či samotnou žalobkyní).
28. K námitce, že prvoinstančním a napadeným rozhodnutím je žalobkyni znemožněno užívání schodiště, byť k soukromému účelu, sdělil žalovaný své stanovisko ve vyjádření k žalobě. Předmětné přístavby dvou kovových schodišť na pozemcích byly rovněž realizovány bez rozhodnutí či jiného opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem, a tyto současně nebyly v době vydání žalovaného rozhodnutí dodatečně povoleny, resp. tak nebylo povoleno ani jejich užívání.
29. V této souvislosti krajský soud zdůrazňuje, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně (zákazem užívání) není znemožněn přístup do zkolaudovaných částí Stavby, tj. do prodejny v patře, neboť zajištění přístupu do zkolaudovaných prostor bylo součástí samostatných rozhodnutí stavebního úřadu dříve – tj. v době, kdy byla tato část zkolaudována. Žalobkyně tak měla vždy zajištěn přístup do těch částí Stavby, které byly řádně zkolaudovány a určeny tak k užívání. S ohledem na dikci § 134 odst. 5 stavebního zákona krajský soud spíše toliko připomíná, že uvedené ustanovení nedává správnímu orgánu možnost uvážení o tom, zda u některých staveb užívaných bez příslušného opatření stavebního úřadu zakáže a u jiných nikoli. Není mu dán prostor ani pro úvahy, které nastiňuje žalobkyně, totiž, že za soukromým účelem by nepovolené stavby schodišť měly být použitelné.
30. Na tomto místě krajský soud doplňuje, že si povšiml poměrně nešťastné formulace v usnesení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-2780/UP/2019/Kd, kterým došlo k odejmutí věci stavebnímu úřadu v Sobotce a jejímu přidělení stavebnímu úřadu v Jičíně ve smyslu § 131 odst. 4 správního řádu.
31. V uvedeném usnesení jsou totiž přesně specifikována řízení, která jsou delegována na stavební úřad v Jičíně a jsou jimi řízení o odstranění Stavby „stavební úpravy a přístavby domu“ vedené pod č.j. MUSO/1278/2018/SU/330/A20 a řízení o dodatečném povolení Stavby „stavební úpravy a přístavba domu“ vedené pod č. j. MUSO/1368/2018/SU/330/A20 [následně rozdělena ve vztahu k Předmětné stavbě a) a Předmětné stavbě b) na celkem 4 samostatná správní řízení].

32. Předmětné usnesení krajského úřadu Královéhradeckého kraje se explicitně nevztahuje na nyní projednávanou věc. Tedy věc, ve které je rozhodnutí o zákazu užívání stavby prvním úkonem, jak předpovídá díkce § 134 odst. 5 stavebního zákona a je výsledkem kontrolní činnosti stavebních úřadů. Dle názoru krajského soudu tak v nyní projednávané věci rozhodoval Městský úřad v Jičíně, jako stavební úřad místně nepřislušný ve smyslu § 11 ve spojení s § 131 odst. 4 správního řádu, neboť na toto řízení (činnost stavebního úřadu) usnesení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-2780/UP/2019/Kd, nedopadalo. Nic na tom nemůže změnit ani tvrzení žalovaného, že jde o řízení obsahově či co do předmětu související s řízením o odstranění stavby a s řízením o dodatečném povolení stavby, které se objevuje na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí a stejně tak ve vyjádření žalovaného k žalobě.
33. Sama žalobkyně však výše popsanou skutečnost, tj. místní (ne)příslušnost stavebního úřadu prvního stupně – Městského úřadu v Jičíně, nenapadá (k tomu srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a krajský soud v tomto nespatřuje důvod nicotnosti rozhodnutí stavebního úřadu prvního stupně (k tomu srov. § 77 správního řádu), ani jinou vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

V. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 20. května 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu